

1) Ἐπὶ ἀγροῦ κττ. ὁ μὴ ἀγκλισμένος, ὁ μὴ καθαρισθεὶς ἀπὸ λίθων, ἀκανθῶν κττ.: *Ἀγλιστο ὅτ' ἀκόμα τὸ χωράφι καὶ πότε θὰ τ' ἀγλήσω!* 2) Ἐπὶ οἰκίας, ἀκαθάριστος, ἀσυγγυριστος, ἀβόλεντος: *Ἀγλιστο δὲ τὸ ἔχε δώρα τὸ σπῖτι τζη καὶ τοῦ παραγγέρονες νὰ μὴ δ' ἀγλή;*

\***ἀγκλιστράκι** τό, ἀγλιστράκι Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἵποκορ. τοῦ οὐσ. ἀγλιστής.

Ὁ μικρὸς ἀγκλιστής, παιδίον παρέχον πράγματα τοῦ οἴκου εἰς ἄλλα παιδιά: *Εἶδ' ἀγλιστράκι ὅσον ἐσύ!*

**ἀγκλογυριστά** ἐπίρρ. Πελοπν. (Παύλιτς.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. \*γαγκλογυριστός ἢ \*ἀγκυλογυριστός.

Κυκλικῶς ὡς γάγκλα: *Ὁ τοῖχος πάει ἀγκλογυριστά.*

**ἀγκλούθα** ἡ, Μεγίστ.

Ἵσως ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. ἀκαλήφη. Ἰδ. ΜΣτεφανίδ. ἐν Λαογρ. 10 (1929) 203.

Εἶδος κνίδης (urtica). Συνών. *τσουκνίδα*. [\*\*]

**ἀγκλούπα** ἡ, Κάμπ. Κῶς Νίσυρ. Ρόδ. Τήλ. ἀγλούπα Ἄνδρ. Ἀστυπ. ἀγκλούπ-πα Κῶς Ρόδ. ἀγλούπα Ἄνδρ. Κάμπ. ἀκλούμπα Νάξ. (Ἐγκαρ.) ἀκονλούμπα Νάξ. ἀγλούπα Ἄνδρ.

Μεγεθυντ. τοῦ οὐσ. ἀγκλούπι. Πβ. *κουρούπα-κουρούπι* κττ. Ὁ τύπ. ἀκλούμπα ἀπὸ τοῦ ἀγκλούπα κατὰ μετάθ. τοῦ ἐρρίνου, ὁ δὲ τύπ. ἀκονλούμπα κατ' ἀνάπτ. τοῦ οὐ.

1) Ὁ διχοτομημένος καρπὸς τῆς λαγηνοφόρου κολοκύνθης ὡς ἀντλητήριον ἐνθ' ἄν.: *Γέμισε τὴν ἀγκλούπα κρασί Νίσυρ. Φέρε νὰ πιῶμε μὲ τὴν ἀγκλούπα-αὐτόθι.* || Μεταφ. φρ.: *Θὰ σοῦ κάμω τὸ κεφάλι σου ἀγκλούπα!* (θὰ θραύσω τὴν κεφαλὴν σου) Κῶς || Ἄσμ.

*Φράξε λαούονας, νίγέ, τὸ στόμα σου πκρό, σοῦ ἴπα μὴ σοῦ ὅρη μὴ ὅς τὴν κεφαλὴ καὶ σοῦ τὴν κάμ' ἀγκλούπα.*

Κῶς. Συνών. ἀγκλιά. 2) Συνεκδ. ποσότης ὑγροῦ ὡς μονὰς μετρικὴ οἶνου, γάλακτος Ἄνδρ. Νάξ. 3) Καθόλου, ὁ ἀδιχοτόμητος καρπὸς τῆς λαγηνοφόρου κολοκύνθης χρησιμεύων ὡς δοχεῖον Κῶς Τήλ. κ. ἀ.: *Ἐδεσε ὅς ἐνα δέντρο μὴν ἀγκλούπα, ὁ ἀέρας ἐχτύπα τὴν ἀγκλούπα κ' ἡ κόρη ἐνόμιζε πῶς ἀκόμη κάμει ξύλα (ἐκ παραμυθ.)* Τήλ. || Μεταφ. φρ.: *Εἶσαι μὴ ἀγκλούπα (ἐπὶ νωθροῦ τὴν διάνοιαν)* Κῶς. Πβ. *κολοκύνθα*. 4) Εἰρων. ἡ μεγάλη κεφαλὴ Ἄνδρ.: *Θὰ σοῦ σπάσω τὴν ἀγλούπα σου!*

**ἀγκλουπᾶς** ὁ, ἀμάρτ. ἀγλουπᾶς Ἄνδρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀγκλούπι ἢ ἀγκλούπα.

Ὁ ἔχων μεγάλην κεφαλὴν, σκωπτικῶς: *Εἶδες τοις τὸν ἀγλουπᾶ!*

**ἀγκλουπεᾶ** ἡ, Κῶς.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀγκλούπι.

Τὸ φυτὸν τὸ παράγον ἀγκλούπια, κολοκύνθη ἢ λαγηνοφόρος (*lagenaria vulgaris*): *Ἐβαλες φέτος ἀγκλουπεᾶς;* (*ἔβαλες*—ἐφύτευες). Συνών. *νεροκολοκυνθεᾶ*.

**ἀγκλούπι** τό, Κάμπ. Ρόδ. ἀγλούπι Ἀστυπ. Κάλυμν. Σύμ. ἀγλούπ' Ἄνδρ. (Κόρθ.) Σάμ. ἀγκλούπ-πι Χάλκ. ἀγλούπ-πι Κάλυμν. ἀγλούπι Κάλυμν. ἀκλούμπι Νάξ. (Γαλανάδ. Ἐγκαρ.) ἀκλούδι Νάξ. (Κορων.)

Ἐκ συμφύρεσ. τῶν οὐσ. ἀγκλία καὶ κουρούπι. Ὁ τύπ. ἀκλούδι ἀπὸ τοῦ ἀγκλούπι κατὰ μετάθ. τοῦ ἐρρίνου.

1) Ὁ διχοτομημένος καρπὸς τῆς λαγηνοφόρου κολοκύνθης ὡς ἀντλητήριον ἐνθ' ἄν.: *Βάλε ἐνα ἀγκλούπι νερὸ ὅς τὸ κοφίνι (τῆς μπουγάδας)* Ρόδ. κ. ἀ. Ἀκλούμπι τοῦ τυροκομειοῦ—τῶν ἐλαιῶν Γαλανάδ. *Ἐβαλε μὲ τὸ ἀγκλούπ-πι νερὸ Χάλκ.* Ἐπῆες κ' ἔκοιρες τὰ μαλλιά σου καὶ ἴνηκες σὰν ἀγκλούπ-πι Χάλκ. *Εἶναι μοιὲ ἀγλούπ-πι (ἐπὶ τοῦ ἐν χρῶ κεκαρμένου) μοιὲ*—ὡς) Κάλυμν. Κάμπ. || Μεταφ. φρ.: *Ὁ πεντικὸς τό 'καμε ἀγκλούπι τὸ ψωμί* Κάμπ. Συνών. ἀγκλιά.

2) Ποσότης ὑγροῦ ὡς μονὰς μετρικὴ Νάξ. (Κορων.): *Ὁ δεῖνα μοῦ χρωστεῖ δέκα ἀκλούδια.*

**ἀγκλώ**, ἀντλῶ Πόντ. (Κερασ. Οἶν.) ἀγκλῶ Κύθηρ. Παξ. Πελοπν. (Λακων. κ. ἀ.) Πόντ. (Σάντ.) κ. ἀ. ἀγλῶ Θήρ. ἀγλῶ Πελοπν. (Μάν.) ἀγκλειῶ Χίος (Καρδάμ.) ἀγκλιζῶ Μύκ. Νάξ. Πελοπν. Στερελλ. (Μεσολόγγ.) ἀγλιζῶ Μύκ. Πελοπν. (Λακων.) ἀγλῶ Θήρ. Λέσβ. Νάξ. (Ἀπύρανθ. Βόθρ. Κορων. Φιλότ.) Σῦρ. ἀγλειῶ Θήρ. Κάμπ. Νάξ. Σῦρ. (Γαλις.) γλειῶ Ἄνδρ. Κάμπ. Κάσ. Νάξ. Νίσυρ. γλιζῶ Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Νίσυρ. Τήλ.

Τὸ ἀρχ. ἀντλῶ. Διὰ τὴν τροπὴν τοῦ τλ εἰς κλ πβ. *σεῦτλον-σεῦκλον* κτλ.

**Α)** Μετβ. 1) Ἀντλῶ ὕδωρ ἀπὸ τοῦ φρέατος, τῆς δεξαμενῆς κττ. Θήρ. Μύκ. Παξ. Πελοπν. (Μάν.) Σῦρ. (Γαλις.) Χίος (Καρδάμ. κ. ἀ.): *Ἀγλειῶ νερὸ γιὰ νὰ γεμίσω τὸ σταμνὶ Γαλις.* Ἀγλήσε μου νὰ πιῶ Θήρ. Ἀγλῶ νερὸ ἀπ' τὸ πηγάδι Μάν. Πρῶτα ἀγλειούσανε τὰ νερά μὲ τὸ γεράνι Γαλις. *Αὐτὴ θέλει ν' ἀγκλήσῃ ὅλη τὴ στέρνα (ὅλον τὸ ὕδωρ τῆς στέρνας)* Παξ. **β)** Κενῶ δι' ἀντλήσεως Πελοπν. (Λακων.): *Μὲ τὸ κοντάλι ἢ θάλασσα δὲν ἀγκλειέται.* 2) Ἀπαντλῶ τὸ ὕδωρ πρὸς καθαρισμὸν τοῦ περιέχοντος αὐτὸ φρέατος, δεξαμενῆς, κοιλώματος κττ., πλύνω, καθαρίζω Ἄνδρ. Κάσ. Νάξ. Πελοπν. (Λακων.) κ. ἀ.: *Νὰ τήνε γλήσῃς τὴ βρούσι Νάξ.* Γλειῶ τοὺς ἀρούς (κοιλώματα ἐπὶ βράχου) Κάσ. Γλειῶ τὸ λάκκο Ἄνδρ. Ἀγκλῶ τὴ στέρνα Λακων. **β)** Κενῶν τι καθαρίζω αὐτὸ Νάξ. (Ἀπύρανθ. κ. ἀ.) Πελοπν. (Λακων.): *Ἀγκλῶ τὴ μάντρα Λακων.* Ἀγλειῶ τὸ δῶμα ἀπὸ τὸ χιόνι Νάξ. *Δὲν ἀγλειέται τὸ δῶμα, ἐνα γυαλὶ εἶναι καμωμένο* Ἀπύρανθ. 3) Καθόλου, καθαρίζω, οἶον τὴν οἰκίαν ἀπὸ τῶν ἀκαθαρσιῶν, τοὺς αὐλακας ἀπὸ τῶν προσχωμάτων, τοὺς ἀγρούς ἀπὸ τῶν λίθων, θάμνων κττ. Νάξ. (Ἀπύρανθ. Βόθρ. Κορων. Φιλότ.) Πελοπν. (Μάν.): *Γλισμένο τό 'χεις τὸ σπῖτι σου καλὰ καλὰ Ἀπύρανθ.* *Ν' ἀγλήσῃς τὴν κάμαρα ἀπὸ τοῖς λάσπες Μάν.* *Τὰ παραῶγια, μουρέ, μὴ ξεχάσῃς νὰ γλήσῃς (παραῶγια=ὄχε-τοι) Νάξ.* *Πῆα δὰ κ' ἤγλησα τὸ χωράφι μου Βόθρ.* *Πάω νὰ τ' ἀγλήσω, νὰ τὸ περκαῖω, νὰ τὸ σπείρω* Ἀπύρανθ. *Πάμενε ν' ἀγλήσωμενε τὸ χωράφι* Φιλότ. *Καὶ καὶ ν' ἀγλήσῃς τὴν ἀπάνω μερῶ, νὰ κόψῃς τοῖς βάτοι, δὲνα τὰ χόρτα ποῦ ναι 'κεῖ, γιὰτὶ κάνει μέσα ποντικοὶ (καὶ καλὰ, δὲνα=ὄλα) Κορων.* Ἡ σημ. ἤδη καὶ ἐν ἐγγράφῳ τοῦ 1765. 4) Σκάπτω γῆν βαθέως, οὕτως ὥστε νὰ καταστῇ κατάλληλος πρὸς δεινροφυτεῖαν Νίσυρ. Τήλ. Πβ. *σιτρεμματίζω.* **β)** Γῆν τέως ἀκαλλιέργητον, μὴ κινηθεῖσαν ὑπὸ τῆς σκαπάνης, μεταβάλλω εἰς ἀγρὸν Τήλ. Συνών. *ανοίγω χωράφι.* Πβ. καὶ *ἀγκλισμα*. 5) Καταντλῶν, κατακλύζων τι πλύνω, καθαρίζω Πόντ. (Κερασ.). Πβ. *κλύζω, διακλύζω.* 6) Ἐπὶ ρευστῶν, ἀνακινῶ, ἀναταράττω, ἀναδεύω Πόντ. (Οἶν.): *Ἀντλῶ τ' ὕδρον (κτυπῶ τὸ φόν).* Πβ. *γλυῶ.* **β)** Μεταγίζω μετ' ἀνατάραξιν, οἶον τὸν οἶνον Πόντ. (Οἶν.)

7) Μεταφ. ἀντλῶ, ἀποσύρω, τραυῶ, δαπανῶ Νάξ.: Παροιμ. 'Ο ἄντρας νὰ κουβαλῇ μὲ τὸ τσουβάλι κ' ἡ γυναῖκα ἀγλῇ μὲ τὸ κουτάλι (ὅτι πολλὰ μὲν πρέπει νὰ εἰσάγῃ ὁ ἀνὴρ τὸν οἶκον, ἀλλ' ἐν τούτοις ἡ γυνὴ μετὰ πολλῆς φειδοῦς πρεῖλει νὰ δαπανῇ) β) Σπαταλῶ τὰ τοῦ οἴκου Νάξ. (Απύρανθ.): Μὰ γιὰ δα καὶ θὰ τὴ δώσης τὴ φανέλλα; ... Μὰ ἐνὰ ν' τὸ μάθημά σου ν' ἀγλῇ. Μὴ διάσης πάλι ν' ἀγλήσης ματζέ σου σὰ δέρουν, νὰ καρुकώσωμε δάλι μέσ' 'ς τὸ χειμῶνα (ματζές = κελλάριον, νὰ καρुकώσωμε = νὰ ὑποφέρω-μεν ἐκ πείνης). Συνών. διαγοιμίζω. 8) Μανθάνω Νάξ. (Φιλότ.): Θ' ἀγλήσωμε πολλά.

β) Ἀμτβ. 1) Ἀναταράττομαι, ἀνακινούμαι Κύθηρ.: Ἀγκλεῖ τ' ἀβγὸ τὸ οὖριον. Ἀγκλεῖ τὸ μπουκάκι (ὅταν δὲν εἶναι ἀντελῶς πλήρες). Πβ. κουτιουκλῶ, λουκλουκίζω. 2) Ἀναβλύζω, ἐκρέω Σῦρ. (Γαλις.): Ἀγλειοῦν τὰ νερά.

**ἀγκοίλια** τά, ἀμάρτ. 'γοίλια Σύμ.

Ἐκ τοῦ μεταγν. οὖς. ἐγκοίλια.

Αἱ ἐν τῷ σκελετῷ τοῦ πλοίου πλευραί. Πβ. Ἀθήν. 5,206f «γόμφους τε καὶ ἐγκοίλια καὶ σταμῖνας καὶ τὴν εἰς τὴν ἄλλην χρεῖαν ὕλην». Συνών. στραβόξυλα.

**ἀγκόλλημα** τό, ἀμάρτ. ἀγόλλημα Πελοπν. (Λακων.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀγκολλῶ.

Δίωξις, καταδίωξις, ἡ κατὰ πόδας παρακολούθησις. Συνών. ἀγκόλλι.

**ἀγκόλλι** τό, ἀμάρτ. ἀγόλλι Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀγκολλῶ ὑποχωρητικῶς.

Δίωξις, καταδίωξις, ἡ κατὰ πόδας παρακολούθησις: Τοὺς ἔβαλε τ' ἀγόλλι καὶ τοὺς ἐξεποδάρισε. Τὸν ἐπῆρε τ' ἀγόλλι (τὸν κατεδίωξε, τὸν ἐκυνήγησε). Πβ. κυνήγι. Συνών. ἀγκόλλημα.

**ἀγκολλῶ** Χίος (Νένητ.) ἀγολλάω Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τοῦ ρ. κολλῶ.

1) Ἐκδιώκω, ἀποδιώκω, ἀποβάλλω Πελοπν. (Μάν.): Ἀγολλήσανε τὸν τσοπάνη τους, γιατί τοὺς ἔκλεβε. Ἀγόλλησα τὸ παιδί ἀπὸ τὸ σπίτι. Συνών. διώχνω. 2) Ἀποσύρω, ἀπομακρύνω Πελοπν. (Μάν.): Ἀγολλάω τὰ πρόβατα ἀπὸ τὰ χόρτα. Πβ. παραγκολλάω. 3) Καταδιώκω, κυνηγῶ Χίος (Νένητ.): Ἀγκολλᾷ μου (μὲ κυνηγᾷ).

**ἀγκομάχημα** τό, Παξ. κ. ἁ. — Λεξ. Κομ. ἀγομάχημα Κρήτ. ἀγκουμάχημαν Λυκ. (Λιβύσσ.) 'γουμάχημα Σύμ. ἀγκομάχισμα Παξ. ἀγομάχισμα Κρήτ. Πάρ. ἀγκομάδισμαν Κύπρ. ἀγκουμάδισμαν Μεγίστ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀγκομαχῶ.

1) Ἀσθμα, πνευστίασις, ἀγωνία ἔνεκα κόπου, νόσου κττ. ἐνθ' ἄν.: Εἶναι τόσες μέρες ποῦ ἔχει αὐτὸ τὸ ἀγκομάχισμα καὶ δὲ μπορεῖ νὰ ἡσυχάσῃ Παξ. Ποῦ πῆες τῶαι πῆρες τοῦτον τὸ ἀγκομάδισμαν; Κύπρ. Διάλε τ' ἀγομάχημά σου, παδέριμε, καὶ σοῦ τὴ δώσω τὴ ραβδὲ (ἀπειλὴ κατὰ τῶν ὑποζυγίων) Κρήτ. 'Γουμάχημα ποῦ τὸ κάν' αὐτός! Σύμ. Συνών. λαχάνισμα. β) Καθόλου, ἀγωνία, δυσφορία, δυσκολία Πάρ. 2) Ἀναστεναγμός Σύμ. Συνών. ἀγκομαχητό 2, ἀγκομαχισμός. 3) Ψυχορραγία Λεξ. Κομ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀγγελοθώρημα.

ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ

**ἀγκομαχητό** τό, Ζάκ. Μῆλ. Παξ. κ. ἁ. ἀγομαχητό Σῦρ. (Ἐρμούπ.) Θήρ. ἀγκουμαχητόν Λυκ. (Λιβύσσ.) ἀγκουμαχ'τό Στερελλ. (Αἰτωλ.) 'γουμαχητό Σύμ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀγκομαχῶ.

1) Ἀσθμα, πνευστίασις τοῦ ἀσθενοῦς, πνιγμονὴ τοῦ ὀπωσδήποτε ἀγωνιῶντος Θήρ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Μῆλ. Σύμ. Σῦρ. (Ἐρμούπ.): Τὸ ἀγκομαχητό του εἶναι ἄλλο πρᾶμα (πολὺ μέγα) Μῆλ. Πέθανε ἀπὸ τὸ ἀγομαχητό (μὲ βασανίζει ἡ δύσπνοια) Ἐρμούπ. Κάμε ἀγομαχητό νὰ ἐνεργηθῇς (νὰ ἀποπατήσης) Θήρ. 2) Στεναγμός μετὰ φωνῆς ἀγωνιώδους ἢ καὶ κραυγῆς Ζάκ. Παξ. Στερελλ. (Αἰτωλ.): Ἀκουσα καὶ ἀγκομαχητὰ ποῦ ἔκανες τὴ νύχτα! Ζάκ. Εἶναι ἄρρονστον τοῦ μπλαράκι μ', μῶκουρι τὴν καρδιά τ' ἀγκουμαχ'τό τ' (μπλαράκι = μουλαράκι) Αἰτωλ. Ἀγκουμαχ'τὰ ἀκού, ἀπτοῖουν βάρισαν αὐτόθ. Δὲ μπόρηνα νὰ κλείσω μάτι ὅλη νύχτα ἀπὸ τ' ἀγκομαχητό του Παξ. Συνών. ἀγκομάχημα 2, ἀγκομαχισμός.

**ἀγκομαχιῶ** τό, Παξ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀγκομαχῶ ὑποχωρητικῶς.

Πνευστίασις, ἀγωνία, στεναγμός ἀγωνιώδης: Θὰ τὸν φάῃ αὐτὸ τὸ ἀγκομαχιῶ ποῦ ἔχει ὅλη μέρα γιὰ τὸ παιδί του ποῦ πέθανε.

**ἀγκομαχισμός** ὁ, Θράκ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀγκομαχῶ κατ' ἀναλογ. τῶν παραγομέων ἐκ τῶν εἰς -ίζω ρ.

Βαρὺς στεναγμός. Συνών. ἀγκομάχημα 2, ἀγκομαχητό 2.

**ἀγκομαχῶ** Ζάκ. Κάρπ. Κύθηρ. Κύπρ. Κῶς Μακεδ. (Σισάν.) Μύκ. Πελοπν. (Βυτίν. κ. ἁ.) Σίφν. Χίος ἀγομαχῶ Ἀνδρ. Θήρ. Κρήτ. Πάρ. Πελοπν. Τήν. ἀγκομαχοῦ Τσακων. ἀγκουμαχῶ Μεγίστ. ἀγκουμαχοῦ Λυκ. (Λιβύσσ.) 'γκομαχῶ Τῆλ. 'γομαχῶ Κάλυμν. Κρήτ. 'γκουμαχῶ Μεγίστ. 'γουμαχῶ Σύμ. ἀγκομαχάω Εὐβ. (Κάρυστ.) Παξ. Πελοπν. (Αἶγ. Λάστ.) κ. ἁ. ἀγομαχάω Κεφαλλ. Πελοπν. (Λακων.) Προπ. (Κύζ.) ἀγκουμαχάου Πελοπν. (Καλάμ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Καλοσκοπ.) 'γκουμαχάω Ἡπ. ἀγκουμαχάω Αἶγιν. 'γουγουμαχῶ Σάμ. ἀγκομαχοῦμαι Ζάκ. ἀγομαχοῦμαι Ἀνδρ. ἀγκομαχειοῦμαι Ζάκ. Θράκ. Μῆλ. ἀγομαχειῶμαι Κεφαλλ. ἀγκομαχειέμαι Νάξ. Πελοπν. (Δημητσάν.) ἀγκουμαχειέμι Στερελλ. (Αἰτωλ. Λεπεν.) ἀγομαχειέμαι Πελοπν. (Λακων.) 'γκομαχειέμαι Σέρφ.

Τὸ μεσν. ἀγκομαχῶ, ὃ ἐκ τοῦ ἀγκώνω (=πνευστιῶ) καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -μαχῶ, περὶ ἧς ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἀθηνᾶ 22 (1910) 251 καὶ ΜΝΕ 1,162. 2,502 καὶ Glotta 2 (1910) 296. Πβ. ἀσκώνω-ἀσκομαχῶ, βογγάω-βογγομαχῶ. Ὁ μέσ. τύπ. ἄνευ διαφορᾶς σημ., ὡς συμβαίνει ἐν πολλοῖς οὐδετέροις. Πβ. στέκω καὶ στέκομαι, τρέμω καὶ τρέμομαι κττ.

1) Ἐνεργ. καὶ μέσ. ἀσθμαίνω, πνευστιῶ ἐκ νόσου, κόπου, καύσωνος, πολυφαγίας κττ. σύνθηθ.: Ἡρθε ἀγκομαχειῶντας ἀπ' τὸν πολὺν δρόμο καὶ τὴν τρεχάλα Αἶγ. Ἀγκομάχαε, γιατί ἀνέβηκε τὴ σκάλα Παξ. Εἰντά 'δεις τὸ ἀγκομαχῆς τόσον πολ-λά; Κύπρ. Ἀνέβηκε τὸ βουνὸ κι ἀγκομαχάει Αἶγ. Ἐγκουμαχῶντα πῆγες ἀπάνω Ἡπ. Ἐγκουμάχησες, κακομοίρη! αὐτόθ. Ἡφες πολλὰ καὶ τώρα ἀγκομαχῆς Κῶς Ἀγκομαχειέμαι ἀπὸ τὴ δουλειὰ Δημητσάν. Ἀγκουμαχειέτι τ' ἀλονγου Λεπεν. Ἡ γαδούρα ἤπιηκε νερό καὶ 'γκομα-